

have mindre Betydning, om diſſe Ord ſtaaer, eller om de ſlet ikke havde været indførte i Loven. Naar de gik ud, ſaa vilde jo dog det lille Ord „kan“ ſtaaer der, og vedkommende Miniſter kunde jo da tænke ſig eller forudſætte, at de omſpurgte Ord underforſtodes. Nu, da Ordene ſtaaer der, kan den vedkommende Miniſter ſee hen til den første og femte Betingeſſe, ſom er nævnt i Loven, og det forekommer mig, at han nærmest og i Reglen maa være henviſt dertil. At 20 Familier i en beſtemt Kreds ſlutte ſig ſammen, og at de vilde bære de ſtore og betydelige Offre for at opnaae den omſpurgte Rettighed, forekommer mig i Almindelighed at maatte være et ſtærkt Beviis for, at en Trang er tilſtede. Biſtkof kunne andre Grunde end Trang tænkes mulige, men Opfyldelſen af det under Nr. 1 og 5 Anførte, forekommer mig at være et ſaa ſtærkt Beviis for Trang, at man i paafølgende Tilfælde maatte kunne forlange Beviis før for det Modſatte. Det er gånſke viſt, at man kunde ſige, at det kun er een eller to af Betingeſſerne, men jeg troer dog ſom ſagt, at en Miniſter ved Underſøgeſſen og Bedømmelſen af Trangen vanſkelig vil kunne ſee bort; derfra. Saaledes ſom Lovforſlaget nu foreligger, og ſom det forhaabentlig vil blive vedtaget, er Tidsfriſten for Lovens Varighed 5 Aar. Jeg ſkulde ingen Betænkelighed have havt ved, om Loven, ſaaledes navnlig ſom den oprindelig forelaa og udgik herfra til det andet Thing, var bleven givet uden nogen Tidsbegrænsning; nu kunde jeg have ønsket, at den Tidsfriſt, ſom er ſat for den, havde været noget længere, for at den kunde have havt bedre Leilighed til at udfolde ſin Livskraft. Smidertid ere dog 5 Aar, naar Alt kommer til Alt, en lang Tid, og jeg har den Tro, at der ligger ſaa megen Sandhed i Loven ſelv i dens nuværende Skikkelse, at den ogſaa vil udfolde en ikke ringe Betydning i dette Tidsrum. Det kommer an paa den Deel af Menighederne, ſom er religiøus vakt, om den vil ſøge ſin religiøſe Tilfredſtillelſe gjennem den Afgang, ſom ved Loven er den givet, men det kommer navnlig an paa, om de vordende Geiſtliche, om de theologiske Candidater ere i Beſiddelſe af den Iver, ſom her er ønskelig, og om de kunne gaae ind paa den Forſagelſe, ſom

vil være nødvendig for at kunne virke ſom Præſter i Valgmenigheder. Jeg haaber, at dette noget vil være Tilfældet, og naar da de 5 Aar nærme ſig deres Ende, og Loven har baaret ſine Frugter, og en ny Lov vil blive indbragt her i Thinget, da vilde mange af de Betænkeligheder, ſom nu have været reiſte, være ſvundne, og meget af den Modſtand, ſom man har reiſt imod Loven fra en vis Side, vil ikke mere være tilſtede. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale, at Loven i ſin Heelhed, ſaaledes ſom den foreligger, maa blive antagen af det høitærede Thing; ſaaledes ſom den er, kan den efter min Overbeviſning endnu virke meget Godt og bringe megen Beſignelſe.

Formanden: Jeg ſkal bemærke, at jeg har modtaget en Begjæring om Afſlutning af Forhandlingerne, men da det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (P. C. Olsen), der har ſtillet et Endringsforſlag, har ønsket at tage dette Forſlag tilbage, antager jeg ikke, at Thinget har Noget imod, at jeg, ſørend jeg lader ſtemme over Spørgsmaalet om Forhandlingernes Afſlutning, giver det ærede Medlem Ordet for at tage Forſlaget tilbage.

P. C. Olsen: Jeg ſkal under de nuværende Omſtændigheder ikke ledſage min Tilbagetagelſe af Forſlaget med nogen Begrundelſe, men kun erklære, at jeg tager det af mig ſtillede Endringsforſlag tilbage.

Da ingen optog det ſaaledes fraſaldne Forſlag, bortſaldt det.

Formanden: De ærede Medlemmer, ſom endnu have ønsket at udtale ſig, ere Folkethingsmændene for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Jens Jensen), Odense Amts 2den Valgkreds (Chr. Larsen) og Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen.)

Afſlutning af Forhandlingerne er begjært af Madſen, S. Jørgenſen, A. C. Hansen, Griſſen, P. Pedersen, Bille, Dam, Raben, A. Chriſtenſen, Søren Jørgenſen, N. Nielsen, N. Olsen, A. Hage, Kee og Vogelius.

Ved den fortagne Afſtemning blev Afſlutning af Forhandlingerne vedtagen med 46 St. mod 31.